

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова

ОСВІТА ТА НАУКА – 2017

Матеріали звітної-наукової конференції студентів
3-7 квітня 2017 року

Київ - 2017

УДК 1:316.3]:37.011(063)

ББК 87.6:74.48я431

Н 34

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Національного педагогічного університету
імені М. П. Драгоманова*

Редакційна рада:

- Андрущенко В.П.** доктор філософських наук, професор, академік НАПН України, член-кореспондент НАН України, ректор НПУ імені М. П. Драгоманова (*голова Редакційної ради*)
- Андрусишин Б.І.** доктор історичних наук, професор
- Бондар В.І.** доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України
- Булах І. С.** доктор психологічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України
- Висоцький А.В.** доктор філологічних наук, професор, заслужений працівник освіти України
- Зернецька А.А.** доктор філологічних наук, професор
- Євтух В.Б.** доктор історичних наук, професор, академік НАН України
- Дробот І.І.** доктор історичних наук, професор
- Жалдак М.І.** доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України
- Ісаєнко В.М.** доктор біологічних наук, професор, академік Академії наук вищої школи України
- Корець М.С.** доктор педагогічних наук, професор, академік Академії наук вищої школи України, заслужений працівник освіти України
- Кудін А.П.** доктор фізико-математичних наук, професор, проректор з дистанційної освіти та інноваційних технологій
- Мацько Л.І.** доктор філологічних наук, професор, академік НАПН України
- Покась В.П.** академік Академії наук вищої школи України, заслужений працівник освіти України, доктор філософських наук, професор
- Працьовитий М.В.** доктор фізико-математичних наук, професор, академік АН ВШ України
- Синьов В.М.** доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України
- Сергієнко В.П.** доктор педагогічних наук, професор
- Сушко О. О.** доктор історичних наук, професор
- Тимошенко О.В.** доктор педагогічних наук, професор
- Торбін Г.М.** доктор фізико-математичних наук, професор
(*відповідальний редактор*)
- Шут М.І.** доктор фізико-математичних наук, професор, академік НАПН України

Програмний комітет:

- Божок О.С.** кандидат педагогічних наук, доцент, вчений секретар Ради НТТСМ факультету іноземної філології
- Волощук Ю.І.** кандидат політичних наук, доцент кафедри політичних наук, вчений секретар Ради НТТСМ факультету політології та права
- Горбенко С.С.** в.о. декана факультету мистецтв, кандидат педагогічних наук, професор, Заслужений працівник культури України
- Гризоглазова Т.І.** кандидат педагогічних наук, професор фортепіанного виконавства і художньої культури, вчений секретар Ради НТТСМ факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського
- Фрачук В.М.** декан факультету інформатики, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комп'ютерної інженерії та освітніх вимірювань
- Іщенко Ж.М.** кандидат історичних наук, доцент кафедри джерелознавчих дисциплін вчений секретар Ради НТТСМ факультету історичної освіти
- Кархут В.Я.** вчений секретар Ради НТТСМ факультету інформатики
- Коханко О.Г.** кандидат педагогічних наук, доцент, вчений секретар Ради НТТСМ факультету педагогіки та психології
- Кузьменко В.У.** доктор психологічних наук, професор, заступник декана з науково-дослідної роботи та міжнародного співробітництва факультету психології
- Лебединець Н.В.** кандидат біологічних наук, доцент кафедри анатомії, фізіології та шкільної гігієни вчений секретар Ради НТТСМ факультету природничо-географічної освіти та екології
- Ляшенко М.Ю.** викладач кафедри теорії та методики професійної підготовки, вчений секретар Ради НТТСМ інженерно-педагогічного факультету
- Макарець Ю.С.** кандидат філологічних наук, доцент, вчений секретар Ради НТТСМ факультету української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка
- Нестеренко Г.О.** доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри інновацій та інформаційної діяльності в освіті факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації
- Охмуш-Ковалевська О.І.** старший викладач кафедри інновацій та інформаційної діяльності в освіті факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації
- Семенишена Т.О.** кандидат педагогічних наук, доцент кафедри тифлопедагогіки, вчений секретар Ради НТТСМ факультету корекційної педагогіки та психології
- Січкач Т.Г.** кандидат фізико-математичних наук, професор кафедри загальної та прикладної фізики, відмінник народної освіти України, вчений секретар Ради НТТСМ фізико-математичного факультету

- Степико В. П.** кандидат філософських наук, доцент, вчений секретар Ради НТТСМ факультету соціально-психологічних наук та управління
- Темрук О. В.** кандидат психологічних наук, доцент, вчений секретар Ради НТТСМ факультету філософської освіти і науки
- Тимчик М.В.** кандидат педагогічних наук, доцент, вчений секретар Ради НТТСМ факультету фізичного виховання та спорту

Відповідальний секретар – Волошин І. А.

Освіта і наука – 2017. Зб. наукових праць. – К: НПУ імені М.П.Драгоманова, 2017. – 561 с.

До збірника увійшли матеріали звітно-наукової конференції студентів «Освіта та наука», що відбулася 3-7 квітня 2017 року в Національному педагогічному університеті імені М.П. Драгоманова

УДК 1:316.3]:37.011(063)
ББК 87.6:74.48я431
Н 34

ЗМІСТ

Факультет корекційної педагогіки та психології.....	6
Факультет історичної освіти	81
Інженерно-педагогічний факультет	109
Факультет інформатики	163
Факультет іноземної філології	192
Факультет мистецтв імені Анатолія Авдієвського.....	227
Факультет педагогіки та психології	248
Факультет перепідготовки та підвищення кваліфікації.....	273
Факультет політології та права.....	307
Факультет соціально-психологічних наук та управління.....	313
Факультет фізичного виховання та спорту.....	407
Факультет природничо-географічної освіти та екології.....	411
Фізико-математичний факультет.....	413
Факультет психології.....	500
Факультет української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка.....	542

Отже в цілому можна сказати, що Україна знаходиться у стані соціокультурної невизначеності. Найбільш природним для українського суспільства було б сформувати змішаний (ідеалістичний) соціокультурний тип. Цей тип, як вже окреслювалося, потребує виваженого балансу між духовними та матеріальними цінностями, коли за мету мають саме цінності духовні, а матеріальні вважають лише засобом задля досягнення високої загальнонаціональної мети.

Список використаної літератури:

1. Культурология. XX век. Словарь. – СПб.: Университетская книга, 1997. – С. 99-102, 438-439, 483-485.
2. Лэйси Х. Свободна ли наука от ценностей? Ценности и научное понимание. / Под ред. В. А. Яковлева. – М.: Логос, 2001. – 360 с.
3. Михайльченко М., Шайгородський Ю. Цивілізаційна чи ціннісна розколотість України? // Політичний менеджмент. – 2006. - № 6. С. 18- 28.
4. Сорокин П. А. Социальная и культурная динамика. – М.: Астрель, 2006. – С. 34-96.
5. Сорокин П. А. Человек. Цивилизация. Общество. / Общ. ред., сост. и предисл. А. Ю. Согомонов: Пер. с англ. – М.: Политиздат, 1992. С. 200-220.
6. Философия культуры. Становление и развитие. / Под ред. М. С. Кагана, Ю. В. Перова, В. В. Прозерского, Э. П. Юровской. – СПб.: «Лань», 1998. – С. 286-292.

*Панченко Ольга Сергіївна,
НПУ імені М.П.Драгоманова
Науковий керівник:
кандидат економічних наук, доцент
Петришина Наталія Валеріївна*

МІЖНАРОДНА МІГРАЦІЯ РОБОЧОЇ СИЛИ

Інтеграція України у світовий економічний простір ставить ряд вимог з метою інтеграції у світову економіку як повноправного члена. Чільне місце в даному напрямку займає міжнародна міграція робочої сили, яка, будучи формою міжнародних економічних відносин, відображає процес перерозподілу трудових ресурсів між ланками світового господарства, а також виступає інструментом інтернаціоналізації та сприяє посиленню соціально-економічних зв'язків між країнами [4, с.45].

Згідно З.У. “Про зайнятість” трудова міграція - переміщення особи, пов'язане з перетинанням державного кордону або меж адміністративно-територіальної одиниці з метою виконання або пошуку роботи [2].

Причинами міграції робочої сили є економічні: рівень економічного розвитку держави, рівень зайнятості населення, національні різниці в оплаті праці, рівень розвитку науково- технічного прогресу; та неекономічні причини: політична нестабільність, політичні перевороти, політичні переслідування, військові перевороти, релігійні особливості країн, стихійні лиха (землетруси, паводки), національні відмінності в умовах праці, релігійні особливості країн причини особистого характеру (сімейні, расові) [1, с.66].

У сучасну епоху, міграція почалася з розпадом Радянського Союзу і встановленням незалежності України. Інтенсивність трудової міграції була відносно низькою протягом періоду з 1991 по 2008 рік. Помітне збільшення міжнародної трудової міграції відбулося в 2008-2009 роках, в результаті економічних факторів. Тому міжнародну трудову міграцію в масовому масштабі можна вважати відносно недавнім явищем. Інтенсивність трудової міграції була високою упродовж 2014 року і, за прогнозами, буде зростати. Значне збільшення обсягу міграційних потоків сталося близько 2010 року і ще раз – у 2014 році.

Можливим поясненням стрімкого росту міграції у 2010 році є відтерміновані наслідки впливу глобальної економічної кризи 2008 року на економіку України [3, с. 25].

На відміну від короткострокової трудової міграції, де основною країною призначення є Російська Федерація, довгострокові міграційні потоки спрямовані на чотири основні напрями, такі як Польща, Російська Федерація, Чехія та Італія, на частку яких припадає 75% даної категорії трудових мігрантів. З іншого боку, країни ЄС є основними країнами призначення, на які припадає майже три чверті всіх довгострокових трудових мігрантів з України. Українські трудові мігранти, які вибирають Польщу і Російську Федерацію, роблять це, в першу чергу, через великі ринки праці в цих країнах, відносну свободу пересування, низьку загальну вартість міграції, історичні зв'язки, існування у цих країнах мережі трудових мігрантів, друзів і родичів, а також через соціально-культурну близькість. Відбувається переорієнтація довгострокових трудових мігрантів у напрямку ринків праці Північної Америки та СНД від країн ЄС. Основні чинники української масової трудової міграції, насамперед, мають економічний характер, що перетворює міграцію у механізм виживання у процесі боротьби з бідністю або уникнення безробіття [3, с.33].

Обсяг міжнародної трудової міграції в період обстеження було оцінено в 688 000 осіб (423 800 довгострокових і 264 400 короткострокових трудових мігрантів). Окрім того, близько 310 000 висловили намір мігрувати в найближчі 12 місяців, що становить близько 45% від поточного обсягу. Ще один важливий висновок пов'язаний із великою кількістю людей, зайнятих у внутрішній мобільності – вона вдвічі більша, ніж кількість зовнішніх трудових мігрантів (1 643 000 осіб). Загальний обсяг внутрішньої міграції в 2014 році становив 9% від економічно активного населення в Україні. Українська довгострокова трудова міграція характеризується зростанням з 2006 року, яке триває понині. Очікується, що 1,6% від загальної кількості населення братимуть участь у довгостроковій трудовій міграції в 2016 році [3, с.11].

Соціально-економічні наслідки трудової міграції: 1) позитивні: поліпшення матеріального благополуччя сімей мігрантів, надходження грошей у країну, встановлення нових соціальних зв'язків, підвищення кваліфікації трудових мігрантів,

зниження рівня бідності та нерівності, підвищення рівня освіти та здоров'я родичів мігрантів; 2) негативні: розпад сімей, зниження народжуваності, “відплив” людей із країни, втрата соціальних гарантій, втрата часу та здоров'я мігрантів, збільшення кількості безпритульних дітей, втрата генофонду нації (діти трудових мігрантів не розглядають своє майбутнє в Україні), поширення соціально-небезпечних захворювань (ВІЛ/СНІД, туберкульоз) [1, с.71].

Загалом державна міграційна політика має базуватись на збереженні та розвитку людського потенціалу; забезпеченні ефективної зайнятості; зростанні оплати праці і доходів; підвищенні рівня соціальної безпеки і соціальної захищеності працівників; залученні інвестицій у безперервне професійне навчання; заохоченні високої мотивації до праці, творчої реалізації працівників; прагненні до набуття конкурентних переваг у праці та освітньо-професійному розвитку; забезпеченні конкурентоспроможності робочих місць, розробці й затвердженні «Національного плану дій щодо міграції й розвитку в Україні», розробці міжнародних програм спілкування та діалогу з мігрантами для надання їм комплексної підтримки і навчання фінансовій грамотності та ін.

Список використаної літератури:

1. Ангелко І. Соціально-економічні наслідки впливу міжнародної міграції робочої сили на добробут населення України // Вісник ТНЕУ. - 2014 р. - № 2. – с. 65-73.

2. Закон України “Про зайнятість” від 05 липня 2012 року № 5067-VI [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Верховної ради України / Законодавство України. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>

3. Міграція як чинник розвитку в Україні // Дослідження фінансових надходжень, пов'язаних з міграцією, та їхнього впливу на розвиток в Україні. – Київ. – 2016. – 116 с. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://iom.org.ua/ua/migraciya-ta-rozvitok>.

*Пастух Христина Богданівна,
НПУ імені М.П.Драгоманова
Науковий керівник:
кандидат педагогічних наук, доцент
Вольнова Леся Миколаївна*

ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ЗАСАД МОЛОДОЇ СІМ'Ї В УМОВАХ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

На сьогодні згідно зі статистикою у нашому суспільстві відбувається масовий процес трансформації ціннісних засад, який торкається різних суспільних осередків, у тому числі й молоді сім'ї. На жаль, є незаперечним фактом, що сучасні молоді сім'ї часто нехтують тими цінностями, які були загальноприйнятими у минулих поколіннях. А це призводить до відсутності у сім'ї тих рис, які є необхідними для гармонійних стосунків між її членами.

Сім'я – одна з найбільших цінностей, що створені людством за період свого існування. Жодна нація, жодне історичне суспільство не обійшлося без сім'ї. Молода сім'я – це особливий світ, який своєрідно пов'язаний з різними проблемами, які торкаються подружньої молоді пари; це початок нового, великі зміни в житті обох партнерів.

Питаннями розвитку молоді сім'ї займаються такі вчені як А. Антонов, Ю. Альошина, В. Борисов, І. Бестужев-Лада, А. Капська, В. Пеша. Проблема цінностей була актуальною у різні періоди розвитку суспільства і мала конкретні орієнтації. Вона вперше відображена у працях Сократа (поставлене запитання „Що є благо?“), мудрості українського народу (мати Бога в серці), творах Г. Сковороди (філософія серця), творчості В. О. Сухомлинського («Серце віддаю дітям», «Серце родини») та у працях інших провідних філософів, соціологів, педагогів, психологів різних епох [2].

У науковій літературі автори по-різному визначають поняття „ціннісні орієнтації (засади)”. Значна кількість науковців (А. Юнусов, Х. Шайхова, В. Тугарінов та ін.) зводять це поняття, насамперед, до сукупності установок на ті чи інші соціальні цінності й життєві цілеспрямованості особистості. На думку С. Аваліані, ціннісні засади зумовлені існуванням ідеалу, що перебуває поза нашою свідомістю [1, с 32]. І. Мартинюк репрезентує ціннісні орієнтації як індивідуальне ставлення до матеріальних, соціальних і духовних благ, а також як компонент структури особистості, який спрямовує її помисли та духовність особистості. А. Здравомислов розглядає ціннісні орієнтації як елемент саморегуляції особистості, котрі не тільки регламентують засоби раціональної поведінки, але й впливають на структуру свідомості, спрямовують волю, пам'ять, інтелектуальний розвиток [3, с 202].

Таким чином, ціннісна орієнтація – це спрямованість особистості на засвоєння певних цінностей для задоволення своїх потреб, у ціннісних орієнтаціях цінність виконує роль своєрідного орієнтира і відповідного регулятора поведінки й діяльності людини в предметній і соціальній дійсності [4,].

Щодо соціокультурної трансформації, то можна визначити, що це так званий процес переорієнтації, зміни чи втрати певних культурних цінностей. Даний процес в Україні є масовий і служить однією з умов формування ціннісних засад сучасної молоді сім'ї. Якщо минуле покоління формувало сім'ю на засадах, взятих з релігії, моралі, то зараз чимало з них є відкинутими, особливо релігійні. Відповідно, як наслідок, є те, що головною функцією сім'ї стає економічна, оскільки матеріальні блага стали більш важливими, ніж моральні, культурна функція втрачає свою сутність.

Отже, у в умовах сучасної соціокультурної трансформації, коли суспільство стає більш інформаційне, комп'ютеризоване механізоване та матеріальне сім'я втрачає низку